

ע"פ 6820/19 - אלי שטרית, בהא דרבאשי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6820/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערערים: 1. אלי שטרית
2. בהא דרבאשי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בנצרת מיום
6.10.2019 בת"פ 46436-09-13 אשר ניתנה על ידי
השופטת הבכירה ד' שרון-גרין

בשם המערער 1: עו"ד רוני מועלם

בשם המערער 2: עו"ד שפיק דרבאשי

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בנצרת (השופטת הבכירה ד' שרון-גרין) בת"פ 46436-09-13 מיום
6.10.2019 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינם של המערערים.

1. כנגד המערערים הוגש בשנת 2013 כתב אישום המייחס להם מספר עבירות של התעללות בבעלי חיים והיזק
לחיה במסגרת עבודת המערער 1 כמנהל קו השחיטה בבית מטבחים והמערער 2 כעוזרו. ביום 25.11.2018 ניתנה
הכרעת דינו של בית המשפט קמא, בה זוכו המערערים מן העבירה של היזק לחיה וכן זוכה המערער 1 מכל עבירה
הקשורה לאופן ההתנהלות עם טלאים. עם זאת, הורשעו המערערים בעבירות של התעללות בבעלי חיים במספר

עמוד 1

מקרים בעניינם של עגלי בקר. לבקשת המערערים, שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה לחודש אפריל 2019 על מנת לקבל תסקירים מטעם שירות המבחן בעניינם.

בחודש מרץ 2019 הגיש המערער 1, באמצעות סניגור חדש אשר הצטרף לצוות ההגנה, בקשה לקבלת חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), אליה הצטרף המערער 2 (להלן: הבקשה לפי סעיף 74). לאור הדיון בבקשה זו בפני מותב אחר, נדחה מועד שמיעת הטיעונים לעונש. בתחילת חודש יולי 2019, לאחר סיום ההליכים בעניין הבקשה לפי סעיף 74, הגיש המערער 2 בקשה להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, בה התבקש בית המשפט להורות על גילוי חומרי חקירה בעניין מספר פרשיות שבהן התנהלו חקירות בעניין התעללות בבעלי חיים, על מנת לאפשר להגנה לבסס טענה בדבר אכיפה בררנית, אליה הצטרף המערער 1. בקשה זו נדחתה ברובה ביום 30.7.2019.

2. ערב הדיון בטיעונים לעונש הגיש המערער 1 בקשה להבאת ראיות נוספות, להזמנת עדים ולביטול הדיון הקבוע למחרת היום (להלן: הבקשה להבאת ראיות נוספות). במסגרת בקשה זו צוין כי המערער 1 "בוחן ושוקל - נוכח ההחלטה בבקשה לפי סעיף 108, פניות מתאימות (ובמידת הצורך מיצוי הליכים) לפי חוק חופש המידע, וכן הגשת בקשות מתאימות לבית המשפט העליון שעניינן עיון בתיקים אשר לדעת הנאשם 1 קשורים ורלוונטיים לעניינו ויש בתוכם לסייע לרדת לחקר האמת". עוד צויין כי לגישת המערער 1 יש בראיות הנוספות כדי להביא לזיכוי. הבקשה, שאליה הצטרף המערער 2, נדונה בדיון שהתקיים למחרת ונדחתה ביום 18.9.2019. בית המשפט קבע כי רוב הראיות שאותן ביקשו המערערים להציג היו קיימות טרם הגשת כתב האישום וכי הן היו בהישג ידם של הסניגורים טרם תחילת שמיעת הראיות, וחלקן אף היו בפועל בידהם. עוד נקבע כי אינטרס סופיות הדיון מצדיק את דחיית הבקשה, בפרט נוכח השלב הדינוי המתקדם בו מצוי ההליך והתמשכותו. לבסוף, ציין בית המשפט קמא כי "[בראי] הקביעות העובדתיות והנורמטיביות מושא הכרעת הדין, מדובר בראיות שהשפעתן הישירה על הכרעת הדין היא אפסית" והוסיף ודחה את טענות ההגנה בדבר התנהלות שערורייתית של התביעה או אכיפה בררנית, טענה אשר "קיבלה ביטוי במסגרת שמיעת הראיות, עלתה בסיכומי הצדדים והוכרעה במסגרת הכרעת הדין ... לטעמי, לא היה בראיות שהונחו לפני באותו שלב, ואף לא בראיות אותן מבקשת ההגנה להוסיף כעת, כדי לבסס טענה זו".

3. בפתח דיון הטיעונים לעונש שנערך ביום 6.10.2019 הודיעו המערערים כי הם מבקשים את פסילת המותב, וזאת נוכח החלטות בית המשפט קמא שניתנו לאחר הכרעת הדין ואשר מהן עולה, לשיטתם, כי דעתו "ננעלה" והוא אינו יכול לדון בעניינם באופן אובייקטיבי. במהלך הדיון הגישו המערערים לבית המשפט טיעון כתוב בן 27 עמודים בשני מסמכים. לאחר שמיעת עמדת התביעה, אשר התנגדה לבקשה, דחה בית המשפט את הבקשה בציינו כי עיון בטענות המערערים בכתב ובעל פה מעלה כי הן מופנות בעיקר כנגד החלטתו בבקשה להבאת ראיות נוספות וכי הן במהותן ערר עליה, כמו גם על החלטות קודמות שניתנו על ידו. נקבע בהקשר זה כי "הקביעה בדבר הסיכוי שהראיות אותן ביקשה ההגנה להביא, ישנו את הכרעת הדין, היא קביעה המתחייבת מעצם הבקשה להבאתן. הכרעה בשאלה זו לכאן או לכאן אין בה כדי להצביע על כך שדעתו של בית המשפט נעולה, אלא על בחינת הבקשה לגופה והחלטה עניינית בה". עוד נקבע כי אין לקבל את טענת המערערים, אשר הועלתה בכתב, לפיה סמיכות מועדי הדיון האחרונים מעידים על משוא פנים מצד המותב. נקבע בהקשר זה כי "אין ספק שהתיק התנהל לאורך זמן רב, עובדה זו יש בה דווקא כדי לחזק את הצורך בקביעת דיונים קרובים ככל שניתן". נוכח הודעת המערערים כי בכוונתם לערער על ההחלטה, הורה בית המשפט קמא על דחיית הדיון ליום 14.11.2019.

ביום 7.10.2019 הגיש המערער 1 בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון כך שישקף את העובדה לפיה "בית המשפט החל בהכתבת החלטתו לפיה דחה את בקשת הנאשמים, מיד לאחר שב"כ הנאשם 2 סיים את תגובתו", שכן יש בכך כדי לחזק את הרושם לקיומו של חשש ממשי ל"נעילת" דעתו של המותב, אשר לא נזקק לטיעונים הכתובים ודחה את טענות המערערים "על הסף ללא בחינתם באופן מעמיק ובכובד ראש, בלב פתוח ובנפש חפצה". בו ביום נדחתה הבקשה, תוך שצוין כי "הפרוטוקול משקף בדיוק את כל הנאמר והמתרחש בדיון. הצדדים טענו, ומשום שלא נכתב אחרת, ברי כי לא נערכה הפסקה טרם מתן ההחלטה. עם זאת, אין בכך כדי להעיד שטיעוניהם הכתובים של ב"כ הנאשמים לא נקראו בתשומת לב. ההיפך הוא הנכון. במהלך הדיון, ובעיקר במהלך הכתבת ההחלטה, קראתי בעיון רב את הטיעונים הכתובים, וכך אף ציינתי בגוף ההחלטה ... לא זו אף זו, בהמשך, אף התייחסתי לטענה שעלתה רק בכתובים".

4. מכאן הערעור דנן, בו חוזרים המערערים על טענותיהם בפני בית המשפט קמא. לשיטתם, החלטות בית המשפט קמא, החל מהכרעת הדין וכלה בהחלטה בבקשה להבאת ראיות נוספות, מבססים את טענתם כי קיים במקרה דנן חשש ממשי למשוא פנים המצדיק את פסילת המותב. הם מבהירים כי ככל שיתקבל הערעור, הם מסכימים שהתיק ימשיך להישמע בפני מותב אחר מנקודת הזמן של מתן הכרעת הדין וללא כל צורך בשמיעת כל העדויות מתחילתן, בכפוף לשמירה על זכותם להגיש כל בקשה וטיעון.

5. דין הערעור להידחות. המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. עיון בטענות המערערים מעלה כי לא עלה בידם להצביע על קיומו של חשש כזה במקרה דנן, וכי עיקר טענותיהם מופנה כנגד החלטות בית המשפט קמא לגופן. טענות ערעוריות מסוג זה, לרבות בכל הנוגע לקביעותיו של בית המשפט הנוגעות למידת ההשלכה שיש לראיות הנוספות שנתבקשו על הכרעת הדין, אין בהם כדי להקים עילה לפסילת המותב ואין מקומן בהליך פסלות או בערעור על החלטת פסלות, כי אם בהליך ערעורי מתאים. קביעת מועדי דיון סמוכים אף היא אינה מקימה עילת פסלות וכפי שצוין בהחלטת המותב, מועדי הדיון נקבעו בשים לב להימשכות ההליך, אשר נפתח לפני כשש שנים, ועל כן, לא זו בלבד שראוי היה לקבוע מועדים סמוכים לצורך סיום ההליך, הדבר אף נדרש והתחייב בנסיבות העניין. לבסוף, לא מצאתי ממש בטענת המערערים לפיה דחיית בקשת הפסלות בסמוך לשמיעת הטיעונים בעל פה, מעידה על "נעילת" דעתו של בית המשפט קמא. כפי שצוין בהחלטה בבקשה לתיקון פרוטוקול הדיון, בית המשפט קמא קרא בעיון את הטיעונים הכתובים ואף התייחס אליהם בהחלטתו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ל' בתשרי תש"ף (29.10.2019).

ה נ ש י א ה